

— Глупавъ билъ баща, дума циганинътъ, защо не продаде злиятъ козелъ.

Кръчмарътъ страшно се разсърди, че му прѣкъсватъ приказката. Става ядосано, зима си шапката въ рждѣ и съ викоуе отива си въ механата.

— Хи холанъ, Аранде, защо не търпишъ, вика Михо, ето сега не можаме да узнаемъ, що е станалъ изнамѣрвачътъ между рогата на двата разярени прѣча? . . .

